RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 69.456 van 5 november 1997
in de zaak A. 67.322/X-7779.

In zake : 1. Laurens HELLEMANS,
2. Greta PELGRIMS,
wonende te 2520 OELEGEM,
Herpsteinlaan 4

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Laurens HELLEMANS en Greta PELGRIMS op 26 januari 1996 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 16 november 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij hen de vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van een woning aan de Bernumlaakweg 1 te Heist-op-den-Berg (Hallaar) op percelen, kadastraal bekend Sectie B, nrs. 203e, 203f/deel en 203g/deel;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. BOUTELIGIER die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers

doen gelden dat de werken door hen volledig te goeder trouw werden aangevat op 24 mei 1993, nadat zij op 5 januari 1993 een bouwvergunning hadden verkregen, maar dat deze werken nog niet zijn voltooid, dat, indien zij moeten wachten op een uitspraak over het beroep tot nietigverklaring, er al zo'n schade zal zijn toegebracht aan de bouwwerken door de wisselende weersomstandigheden, dat zij aanzienlijke kosten zullen hebben om de toestand te regulariseren, waarbij een sloping of een vervanging van de constructie niet is uitgesloten, dat zij verplicht werden een andere gezinswoning te zoeken, wat de nodige kosten met zich heeft meegebracht, dat zij verschillende jaren werden verhinderd om op eigen grond een eigen bewoonbaar huis te bouwen, of eventueel de grond te verkopen als bouwrijpe grond, dat het nadeel niet enkel financieel, maar ook van morele aard is, vermits zij hierdoor de plannen voor hun gezin niet hebben kunnen realiseren, en zij geen mogelijkheid meer zullen hebben om als volledig gezin de woning te betrekken, gelet op de leeftijd van de kinderen, dat zij ook reeds aanzienlijke kosten hebben gedaan, zoals de uitbreiding van de waterleiding naar hun eigendom ten bedrage van 157.100 frank, het plaatsen van een brievenbus, het installeren van een septische put, en het laten aangeven van de bouwlijn op het bouwterrein, dat de sloping van de betwiste constructie niet wordt uitgesloten, maar wel onzeker is, en alleszins het nadeel niet herstelt dat gedurende die periode werd ondergaan;

Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat verzoekers zich niet kunnen beroepen op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat -voor zover het zou bewezen zijn- veroorzaakt werd door hun eigen foutief optreden; dat uit de stukken, onder andere het proces-verbaal van stopzetting, ontegensprekelijk blijkt dat zij een woning hebben gesloopt en gedeeltelijk heropgericht zonder daartoe over de

vereiste vergunningen te beschikken, dat verzoekers zich dan ook volledig ten onrechte beroepen op hun goede trouw;

Overwegende dat verzoekers op 5 januari 1993 de bouwvergunning hebben verkregen voor het "verbouwen van een hoeve"; dat zij deze bouwvergunning niet hebben uitgevoerd; dat uit het besluit van 12 juli 1993 van de burgemeester van de gemeente Heist-op-den-Berg houdende bevestiging van het bevel tot stopzetting van de bouwwerken op het betrokken bouwperceel blijkt dat verzoekers deze hoeve volledig hebben afgebroken en een aanvang hebben gemaakt met het oprichten van een nieuwbouw; dat zij blijkens hetzelfde bevel niet beschikten over de voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen vereist door artikel 45, § 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 42, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996; dat bedoeld bevel definitief is geworden; dat het aangevoerde nadeel moet worden toegeschreven aan verzoekers eigengereid en onwettig handelen; dat het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat het nadeel dat volgens verzoekers voortvloeit uit de tijd die een annulatieprocedure in beslag zal nemen en de gevolgen daarvan op de toestand van de reeds uitgevoerde bouwwerken, niet in aanmerking kan worden genomen, aangezien, naar de bedoeling van de wetgever, het moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en niet uit de tijd die de annulatieprocedure in beslag neemt; dat het nadeel in zoverre niet dienstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf november 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. EYLENBOSCH. **M. VRINTS.**